

Piše:
ANGELIKA MARKIČ

“Vodi me misel, da se je v življenju treba boriti in slediti svojim sanjam. Pogostokrat pa je za srečo dovolj tudi samo vonj po jajcu, ki se kuha v vreli vodi, topel objem ljubljene osebe, glasba iz vsega sveta ali mehka odeja na nedeljsko jutro. Tako malo, da začutiš, kako je ta svet lahko tudi lep.”

KAM SE JE SKRIL VELIKI GATSBY?

Priznam. Knjiga *The Great Gatsby*, ki jo je napisal Fitzgerald, me že od poletja čaka na polici, da jo vzamem v roke in preberem. Uživala bi v prelepi ljubezenski zgodbi, polni čednih deklet, uglašenih kavalirjev in zabav iz norih dvajsetih, mimogrede

ložnosti nikakor nisem želela zamuditi. Povabila sem prijateljico, si od stare mame sposodila ogrlico z biseri, od znanke pa črne rokavice, ki so mi segale do komolcev in se prelevila v čisto pravo flapper girl. In sva šli. Zabava se je odvijala na ljubljanskem Nebotični-

Tako lepo sem se uredila, a on je videl zgolj invalidski voziček in občudoval moj »pogum«.

pa bi pridobila še nekaj novega angleškega besedišča. A ne morem si pomagati. Kot še vsakič do sedaj (obljubila sem si tudi, da bom prebrala *Igro prestolov* in šele kasneje pogledala serijo) me je premamil film iz leta 2013. Ne vem sicer, kakšno je vaše mnenje o Leonardu DiCapriu (do tega filma je šel meni osebno zelo na živce), a v vlogi Jaya Gatsbyja me je popolnoma očaral. Kavalir, ki ga težko najdeš. Ko sem torej gledala noro zabavo, ki so jo priredili v Gatsbyjevi vili, sem si zaželela, da bi lahko tudi jaz bila tam. In ni dolgo trajalo, da se mi je želja uresničila. Vsaj tako sem mislila.

Nekega večera sem zdolgočaseno brskala po Facebooku in odkrila, da študenti arhitekture prirejajo tematsko zabavo v stilu norih dvajsetih. Take pri-

ku. Kako super. Prišli sva do Nebotičnika in pred vhodom zagledali veliko gnečo. Pomislila sem, da bi se lahko na Nebotičniku malo bolj potrudili glede kapacitete dvigal. Imajo namreč dve dvigali, ki sta zelo ozki in majhni. V redu, saj razumem, da se vam ne da širiti dvigal za tiste tri invalide, ki letno obiščejo Nebotičnik (čeprav je zaradi tega iti na Nebotičnik za nas cel projekt), ampak pogledajte to vrsto ljudi, ki čaka pred vhodom, ker v dvigalo ne morejo več kot trije. Kot optimistka pa sem do zadnjega trenutka upala, da ti ljudje v resnici niso namenjeni na to zabavo. Vsi so bili namreč oblečeni v kavbojke, niti ena punca ni imela traku v laseh, vsi fantje so bili brez kravat. Skoraj bi zavpila: »TO JE TEMATSKA ZABAVA. ZAKAJ SE NISTE POTRUDILI?!«

Prijateljica, ki je bila pred pol leta na enoletni izmenjavi v Angliji, je dejala, da so tam ljudje tematske zabave jemali skrajno resno, in da ni bilo niti enega, ki ne bi spoštoval pravil oblačenja. »Oh, saj bo bolje, ko prideva gor,« sem rekla, »prepričana sem, da so ti ljudje izjema.«

Tako sva čakali, da prideva na vrsto za dvigalo. Naenkrat se je k meni obrnil fant (ki ni upošteval pravil oblačenja). Nekaj časa me je gledal, potem pa rekel: »Res zelo spoštujem take ljudi, kot si ti.« Seveda sem vedela, kam pes taco moli. A sem se vseeno pretvarjala, da ne vem, o čem govori: »Kaj misliš s tem? Take ljudi, ki smo si vzeli čas in se oblekli tako, kot je treba?« To ga je očitno zmedlo: »Ah, ne. No, saj veš, kaj mislim.« Odgovorila sem: »Hm, ne, ne vem.«

Nehal se je truditi. In začel govoriti vice o ljudeh brez rok in nog. Vprašala sem se, če želi očarati mene ali punce, ki so stale okoli njega. Karkoli je že hotel s tem doseči, mu ni uspelo. In tako sem se ga na hitro znebila.

Končno sva prišli na prizorišče zabave in jezna sem ugotovila, da so se le redki potrudili in našli kostume za ta večer. No, bom pa flapper girl za pusta. Očitno je, da na tisti zabavi ni bilo veliko fantov, ki bi bili podobni Jayu Gatsbyju. Tako

po zunanji podobi kot tudi po karakterju. Zato se sprašujem, kam se je skrila velika Gatsby.

Morda se zdi, da sem preveč občutljiva. Morda se zdi, da sem bila do tistega fanta zelo nesramna in nespoštljiva. Saj mi je želel samo dati kompliment. A jaz bi rekla, da je bilo ravno obratno. Užalil me je, saj bi po njegovem mnenju morala čepeti doma in objokovati svojo »žalostno« uso-do. Tako lepo sem se uredila, a on je videl zgolj invalidski voziček in občudoval moj »pogum«. Poudarjam, da to ni pogum, saj ne delam nič drugega, kot živim svoje življenje.

Zato pozivam vse fante, ki berejo te vrstice: včasih se splača biti Gatsby. Puncam je to všeč. ;) In preden odprete usta, pomislite, kaj boste povedali. No, to bi tako ali tako morali delati vsi ljudje na svetu, tudi jaz.

In dragi moji vrstniki, lepo vas prosim, naslednjič upoštevajte pravila oblačenja tematskih zabav. Na koncu je vse skupaj veliko bolj zabavno.

